1.1. ПРО ПРЕДМЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ

Для ілюстрації постановок задач теорії керування наведемо найбільш прості та наочні приклади.

Приклад 1.

Нехай матеріальна точка \boldsymbol{A} масою \boldsymbol{m} рухається уздовж прямої.

На неї діє сила u.

Положення точки A характеризується координатою: x = x(t).

Нехай також виконуються умови:

$$x(t_0) = x_0, \quad \frac{dx}{dt}\Big|_{t=t_0} = 0,$$

$$|u| \le \overline{u}, \ (\overline{u} > 0).$$

$$(1.7)$$

$$|u| \le \overline{u}, \ (\overline{u} > 0). \tag{1.8}$$

<u>Ставиться задача</u>: визначити силу $u = u_0(t)$, під дією якої точка A рухається так, що із заданого початкового стану (1.7) переміщується в інший заданий стан на момент $t = t_1$:

$$x(t_1) = x_1$$
, $\frac{dx}{dt}\Big|_{t=t_1} = 0$ (1.9)

за мінімально можливий час

$$T_{\min} = \min_{u} (t_1 - t_0) = \min_{u} \int_{t_0}^{t_1} dt,$$

Для розв'язання задачі треба записати рівняння руху точки $m{A}$.

Згідно з другим законом Ньютона це рівняння можна подати у вигляді:

$$m\frac{d^2x}{dt^2} = u\tag{1.10}$$

Точку A, рух якої змінюється за рахунок зовнішньої сили u, розглядаємо як приклад керованої системи.

Величину u називають керуючим впливом, функцією керування або просто керуванням.

Поставлена задача у теорії кеування називається задачею швидкодії.

При розв'язуванні таких задач використовують поняття фазових координат та фазового простору.

У даному прикладі фазовими координатами є дві змінні - $x_1(t)$, $x_2(t)$, пов'язані зі змінною x(t) рівностями:

$$x_1 = x(t), x_2 = \frac{dx}{dt};$$

фазовим простором ϵ координатна площина.

Тоді рівняння (1.10) можна записати у вигляді двох диференціальних рівнянь першого порядку:

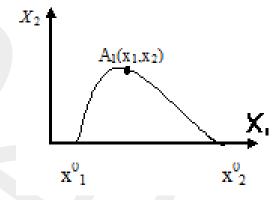
$$\frac{dx_1}{dt} = x_2$$

$$m\frac{dx_2}{dt} = u$$
(1.11)

а граничні умови (1.7), (1.9) у вигляді:

$$x_1(t_0) = x_1^0 = x^0$$
 $x_1(t_1) = x_1^1 = x^1$ $x_2(t_0) = 0$ $x_2(t_1) = 0$ (1.12)

Точку A_1 з координатами $(x_1(t), x_2(t))$ на площині X_10X_2 називають фазовою точкою системи. Площину (див. рис.) називають фазовою площиною, або, взагалі кажучи, - фазовим простором, елементами якого є вектори фазових координат.

Приклад 2. Наведемо одну із задач оптимального розподілу ресурсів у динамічних системах на прикладі моделі бою двох сторін.

Динаміку бою можна описати такою системою рівнянь:

$$\frac{dx_1}{dt} = -bx_2 + u(t)$$

$$\frac{dx_2}{dt} = -ax_1 + v(t)$$

де $x_1(t)$ – кількість бойових одиниць із боку A, що залишились боєздатними на момент часу $t \in [t_0, t_1]$,

 $m{x_2}(t)$ – кількість бойових одиниць, що залишились боєздатними на момент часу $m{t}$ для сторони $m{B}$;

u(t), v(t) – темпи надходження бойових одиниць із резерву для сторін A та B відповідно на момент часу t;

a, b – середні ефективності швидкості стрільби бойових одиниць сторін A та B відповідно;

$$T = t_1 - t_0$$
 – заданий час бою.

Нехай відомі:

$$x_1(t_0) = x_1^0$$
$$x_2(t_0) = x_2^0$$

$$x_2(t_0) = x_2^0$$

а також величина v(t).

Задача оптимального керування боєм:

знайти керування $u^0(t)$ за обмежень: $0 \le u(t) \le \overline{u}, \int_{t_0}^{t_1} u(t) dt \le \overline{\overline{u}}$, щоб досягався екстремум вибраного

функціонала якості Q(u(t)).

Тут $\overline{\boldsymbol{u}}$, $\overline{\overline{\boldsymbol{u}}}$ – задані величини.

Критерієм найкращого керування може бути вибрана певна мета бою, наприклад:

$$Q = x_2(t_1) \rightarrow \min_{u}$$
 – на кінець бою сторона B має менше бойових одиниць;

$$Q = x_1(t_1) \to \max_u$$
 – мета сторони A : максимальне збереження своїх бойових одиниць на кінець бою.

Можна ввести й інші критерії оптимальності.

Приклад 3.

Система з випадковими збуреннями:

$$\frac{dx_1}{dt} = u \tag{1.16}$$

$$\frac{dx_2}{dt} = -x_2 + \xi(t) \tag{1.17}$$

Тут $\boldsymbol{\xi}(t)$ – випадковий процес,

$$|u(t)| \le k = const, t \in [t_0, t_1].$$

Мета керованої системи (1.16) – відтворити рух некерованої системи (1.17).

Оскільки $x_2(t)$ – випадковий процес, то критерій оптимальності записується через математичне сподівання:

$$Q = M\{Q_1\} = M\{\int_{t_0}^{t_1} [(x_1 - x_2)]^2 + u^2\} \to \min_{u}$$
(1.18)